

PREGÓ DE LA 34ª FESTA DE L'ANXOVA DE L'ESCALA

Alcalde, autoritats, amics de la Unió de Saladors Històrics d'Anxova, escalencs, visitants ...

Benvolguts tots.

Avui és una dia de festa i, per a mi, ho és de forma especial,

- (i) Soc a l'Escala, a l'Empordà, a la costa nord catalana, a la Catalunya Vella, un lloc sobri, auster i amb una marcada personalitat que sempre m'ha atret.
- (ii) Celebrem la festa d'un producte únic, molt propi de casa nostra, un producte simpàtic, saborós, saníssim com tot el peix blau, abans proscrit i ara feliçment rehabilitat. Es un producte amic que ens acompanya sempre en moments distesos i feliços, formant part imprescindible del nostrat pica-pica. Encara que, gastronòmicament parlant, l'anxova serveixi per moltes més coses. L'anxova és compartir.
- (iii) Tinc la oportunitat de llegir el pregó de la festa, en aquest entorn meravellós. Una gran satisfacció i un gran honor que us agraeixo sincerament.

El pregó és la crida que el pregoner d'un esdeveniment o fet remarcable (enguany jo mateix en nom de l'Acadèmia Catalana de Gastronomia i Nutrició) fa als quatre vents i, per tant, també el discurs elogiós i laudatori en que s'anuncia al públic la celebració d'una festivitats.

No ve de pregar, sinó de pregonar i avui vinc a pregonar confiança i il·lusió.

El pregoner sol ser algú vinculat al territori, al producte o al col·lectiu organitzador de la festa. En el meu cas:

- (1).-Soc català i empordanès d'adopció. Enamorat d'aquesta terra, del mar, del vent i de l'anxova que consumeixo compulsivament i a totes hores.
- (2).-De jovenet vaig passar setmanes d'estiu glorioses a l'Escala, quan tot just despertava a la vida real i assentava les bases de la meva forma de fer futura.
- (3).-Ningú ho recorda ja, però vaig ser el responsable jurídic del naixement de la Unió de Saladors Històrics d'Anxova de l'Escala i qui va inventar aquest nom tan llarg que porta l'associació. Es una denominació llarga, però que defineix escrupolosament de qui i de què estem parlant.

Sempre vaig pensar que el nom no duraria, per excessivament llarg però comprovo, amb immensa satisfacció, com ha perdurat i reeixit.

Ara be, avui en aquest pregó us parlaré molt poc de l'Escala i de la Unió de Saladors i, inclús, de l'anxova. Que voleu que us en digui, més enllà que avui celebrem la festa d'un producte excel·lent, que m'apassiona gastronòmicament i del que n'he netejat i menjat molts milers d'unitats. Però això ja us ho he dit!!!

Avui us vull parlar d'una altra cosa i proclamar-la als quatre vents. Us vull parlar de la nostra autoestima:

- (1) Tenim un gran país, i quan parlo de país em refereixo tant a Catalunya, com a l'Empordà o la costa catalana.
- (2) Ens podem sentir molt orgullosos de moltes coses però, pel que avui ens pertoca i respecta, us vull transmetre algunes certeses personals respecte de l'alimentació i la gastronomia.

Encara més, us vull transmetre el meu convenciment respecte de la confiança en nosaltres mateixos i en la qualitat del que fem.

2.1.-El nostre país disposa d'una cadena alimentaria potentíssima, possiblement, i us asseguro que no caic en el cofoisme, única al món.

He tingut la fortuna, per circumstàncies de la vida, de poder viatjar arreu i comprovar-ho de primera ma. A casa nostra es menja be, molt be i tothom que ho tasta en resta enamorat.

2.2.-Tenim un sector primari de primera divisió. Uns pagesos, uns ramaders i uns, sovint oblidats, sacrificats pescadors que treballen en un mar dur, d'onada curta i trencadora, en un mar difícil, desenvolupant-hi una feina desagraïda i mal pagada. No podem perdre el nostre sector primari perquè seria tant com perdre'ns a nosaltres mateixos, perdre l'essència del que som.

2.3.-Tenim un sector alimentari transformador i manufacturer, ja sigui artesanal o industrial i del que moltes empreses de l'Escala en formen part, d'una qualitat, una finor, una cura del producte i una sofisticació en el resultat, immillorables. Fem productes de qualitat amb una presentació, a més, refinada i atractiva

2.4.-Tenim una xarxa de distribució eficient i, a més, eficaç, motiu de verdader orgull i que ha estat objecte d'estudi a nivell internacional. A Catalunya, la xarxa de mercats i botigues d'alimentació especialitzades (carnisseries, polleries, peixateries, fruiteries, verduleries, fleques, pastisseries ... no acabaríem mai) és de primer ordre, amb producte de

gran qualitat, que es posa a disposició diària del públic de forma permanent, puntual i variada.

Devem a la nostra xarxa de distribució haver passat una pandèmia molt millor que a altres zones. No ens va mancar res, i no vam patir perquè ens manqués res, en termes alimentaris. Un asseguro que no a tot arreu va ser igual, i no cal anar gaire lluny.

2.5.-Finalment i per tancar, la cadena alimentaria, no hem d'oblidar que a Catalunya, i a l'Empordà especialment, comptem amb una xarxa de restauració d'una diversitat i qualitat incomparables. Catalunya sencera ha esdevingut un referent mundial al món de la gastronomia, amb un estol d'estrelles, xefs i restaurants, de tots els nivells, que fa empalidir. La nostra cuina i, per tant, la nostra matèria primera i la nostra habilitat transformadora (per manipulació o per cocció) és mundialment admirada i reconeguda.

Com a exemple i a nivell de l'Estat Espanyol, serveixi dir que Catalunya té 54 estrelles Michelin, seguida de lluny per Madrid amb 29 i el País Vasc amb 22. No ho diem nosaltres, ho diu la guia gastronòmica més reputada i valorada del món

Arribats a aquest punt ens podem preguntar a què venen aquestes reflexions.

Doncs venen a compte que hem de recuperar la nostra autoestima, la confiança en nosaltres, en el que estem fent i en el que som.

Hem d'acabar amb la tradicional acceptació generalitzada que els vins de fora son millors, que la carn d'altres regions és més suculenta o que el peix, anxoves incloses, de l'Atlàntic son d'una altra dimensió.

No és cert, fem grans productes i ens n'hem de sentir molt orgullosos, valorar-los i no acceptar el contrari. Hem de defensar amb convicció el nostre producte perquè ho mereix i ho devem a aquells que el fan i ens el posen a l'abast.

Hem d'assumir i acceptar que la nostra gastronomia és excel·lent, es de proximitat, ecològicament aconsellable i, a més, s'adiu amb la terra perquè es part de nosaltres mateixos.

No hem d'acceptar que ens menystinguin, ni els de fora, ni els de dins, aquests que nien entre nosaltres i que, des de casa, sempre troben que el nostre és pitjor.

Apel·lo a l'autoestima i a la defensa dels nostres productes. Molt especialment a la defensa de la nostra anxova perquè ha estat ben

tractada i és delicada, suau, saludable i saborosa. És més petita que la d'altres contrades però la mida, com tothom sap, no importa, Es el gust, la textura, l'aroma i la satisfacció que ens provoca el que cal valorar i, en això, la nostra és incomparable.

Josep Pla, a qui no m'agrada citar, perquè de tant fer-ho tothom, ha quedat rebregat i s'esdevé quasi pesat, deia més o menys, que el Mediterrani ha produït dues coses magnífiques, colossals, insuperables: el peix i el Dret Romà. Hi estic plenament d'acord.

Per acabar i perdoneu l'extensió d'aquest pregó, només em resta felicitar a la nostra Anxova d'Or d'enguany, la Judit Mascó, de tots coneguda i actualment presentadora del programa de RTVE "Ahora o Nunca", en el que es va tractar amb gran cura la importància del Peix blau i com es pesca l'anxova a l'Escala. Gràcies Judith.

Felicitar també a la resta de guardonats i agrair-los el que fan pel sector de l'anxova i per l'Anxova de l'Escala, dia a dia i amb tot el seu esforç.

Espero que la Unió de Saladors continuï creixent, progressant i insistint en la Unió, en la historia i en la defensa d'un producte tradicional que acredita una qualitat incomparable.

I a l'Ajuntament de l'Escala agrair-l'hi que recolzi totes aquestes iniciatives en defensa del municipi, de la seva gent, del producte tradicional i de la gastronomia catalana i demanar-li que ho segueixi fent.

No vull acabar, però, sense recordar i fer-vos avinent una dedicatòria que un amic va incloure en un llibre que em va obsequiar, quan tots dos passàvem un molt mal moment a la vida:

"Amb la il·lusió pels dies que vindran, sempre endavant".

Be, aquí acabo. Bon Diumenge, gracies a tots per escoltar aquest pregó que he proclamat amb l'anxova al cor, SEMPRE.

MOLTES GRÀCIES.

L'Escala, 6 d'octubre de 2024

34ª Festa de l'Anxova